

E-hittan alapelvek

Megfontolások az iskolai katekézis digitális környezetben való megvalósításához

Küldetésünk és a jelen helyzet

1. Küldetésünk továbbra is: az örömhír továbbadása

Küldetésünk magja a digitális oktatás idején is változatlan: katekéta hivatásunk betöltésével továbbra is az a feladatunk, hogy megteremtsük annak körülményeit, hogy a ránk bízottak „a keresztény örömhírt keresni tudják, elfogadják és mélyebben megismerhessék.” (ÁKD 2)

2. Őrizzük meg a tiszta tanítást!

A digitális oktatás adta lehetőségek egészen mások, mint az eddig megszokott iskolai környezetben folyó katekézis. Mivel az ilyen fajta tanítás, mindkét oldalról közvetett vagy részleges, nem tapasztalhatjuk meg tanítványaink reakcióit, befogadásának módját, esetleges félreértéseket kevesebb eséllyel vehetünk észre. Ezért a hit átadása, tanítása folyamatában kiemelten fontos az igazság, az Egyház tanításának tiszta és egyértelmű közvetítése, alapvetően egyházi jóváhagyással rendelkező anyagok használata.

3. Kihívás és lehetőség – megfelelő keretek között

A digitális keretben történő oktatás egyszerre állít minket kihívások és lehetőségek elé.

Ezeket a lehetőségeket és korlátokat tudatosan vállaló, a diákjainkra, családjaikra és önmagunkra is figyelő, biztonságos nevelési kereteket és teret tartunk szem előtt.

4. Kísérjük a hitre nevelés folyamatát!

Keressük annak a módját, hogy hogyan tudunk kísérők maradni a hitre nevelés folyamatában – hiszen a gyermek első katekétái a szülei. (KÁD 255) Katekétaként kísérői attitűdünk továbbra is támasz és megtartó erő tud lenni ezekben az időkben.

Közös biztonságunk

5. A körültekintés és együttműködés nélkülözhetetlen

A digitális oktatásra való átállás nem csupán diákjaink, hanem családjaik életritmusára is hatással van. Ez lényeges szempont a tanulásszervezésnél. Döntéseinkben vegyük

figyelembe, hogy diákjaink és családjaik is be tudják osztani feladataikat, valamint az egyes családok jelenlegi helyzetét. Könnyen előfordulhat, hogy ugyanazt a technikai eszközt (laptopot, tabletet stb.) kénytelen a gyermek használni iskolai feladataihoz, mint amelyiket szülő a saját munkájához. Az együttműködés diákjaink, családjaik és munkatársaink között most fontosabb, mint bármikor.

6. *Kereshetünk szakmai segítséget*

Katekétaként emlékeztessük magunkat arra, hogy nem vagyunk magunkra hagyva a jelen helyzetben. Keressük a szakmai és emberi támogatás lehetséges módjait kollégáink körében, mind az azonos intézményben dolgozókkal, mind más katekétákkal az egyházmegyénkben, és akár országos szinten is.

7. *Tiszteljük a határokat – a magunkét is*

Katekétaként a jelen helyzetben is fontos önmagunk testi-lelki egészségének gondozása. (Pl. ha tartunk online video-konzultációkat, akkor azok a tanítási időn kívül se uralják el teljesen az időnket.)

Tervezés és kommunikáció

8. *Legyünk reálisak: inkább kevesebbet, de tartalmasan adjunk!*

A tanítás-tanulás szervezésénél törekedjünk a mértéktartásra. A „mustármag-elv” vezesse munkánkat: a kicsi, kevés is értéket hordoz. A kért anyag- és feladatmennyiség jó, ha alkalmazkodik a jelen helyzethez:

1. legyen reálisan megvalósítható, azaz *kevesebb*, mint rendes körülmények között,
2. a tanítvány önállóan legyen képes feldolgozni, megoldani – lehetőség szerint.

9. *Kommunikáljunk tisztán!*

A feladatok kiadásában való kommunikációnk legyen tiszta, nyílt és érthető. Fogalmazzunk konkrétan és lényegre törően.

10. *A feladatok ütemezése legyen világos!*

A feladatok, leckék kiadásánál törekedjünk arra, hogy legyen tér és energia diákjaink és családjaik életében is. Jelezzük, ha egy-egy feladat, visszaküldendő anyag elvégzésére pl. több napos időráfordítást javasolunk. Felelősen mérjük fel és világosan kommunikáljuk

diákjaink, családjaik felé, hogy a kiadott feladat visszaküldését hány napon, vagy héten belül kérjük.

11. Csoportra- és egyénre szabjuk az órákat, feladatokat!

Korosztályonként és csoportonként is törekedünk a tanulás legjobb formáinak felismerésére és alkalmazására.

Értékelés és munkafelület

12. Mit várhatunk el?

A valóságot szem előtt tartva, józanul mérlegelve döntsünk arról, hogy mi számonkérhető és mi számít tanulási eredménynek a jelen helyzetben. A tanítványaink számára elgondolt heti vagy havi tanulási ciklusokat eszerint tervezzük.

13. Értékeljük új meglátások szerint – a tanítványaink számára is világosan

Korábban használt értékelési szempontrendszerünk átgondolást kíván (pl. az órai magatartás most nem releváns szempont). Ezt segítő kérdések lehetnek a következők: mi értékelhető és mi nem; hogyan kezelem a hiányzások mértékét; mit lehet elengedni? Mérlegeljük és az egyházmegyei útmutatásokat figyelembe véve végezzünk szóbeli, szöveges és/vagy érdemjegyekben megmutatkozó értékelést. Az új elvárásainkat, értékelési szempontjainkat egyértelműen és előre jelezzük diákjainknak.

14. Erősítsük meg tanítványainkat, amikor értékelünk!

Érdemes az értékelés új módjait a fokozatosság elvére építve bevezetni: időt adni annak, hogy mi magunk és tanítványaink is egyfajta otthonosságra tegyenek szert az új tanulási formákban. Például kezdetben ne ragaszkodjunk a heti osztályzáshoz. Pozitív megerősítésekkel lássuk el tanítványainkat, fejlesztő értékelésekkel formáljuk őket.

15. Legyünk az iskola rendszerével összhangban –amennyire csak tehetjük!

Digitális munka- és kapcsolattartási felületeink a helyi sajátosságokhoz mérten eltérőek lehetnek. Az állami iskolák által felkínált és/vagy megkívánt rendszerekhez próbáljunk meg csatlakozni (pl. KRÉTA felület). Kiegészítő rendszereket (pl. google classroom, zoom, meet) lehetőségeinkhez mérten, a tanítás kereteit iskolával, egyházmegyével, illetékessel (kiskorú esetén annak szülőjével vagy gondviselőjével) egyeztetve használjunk.